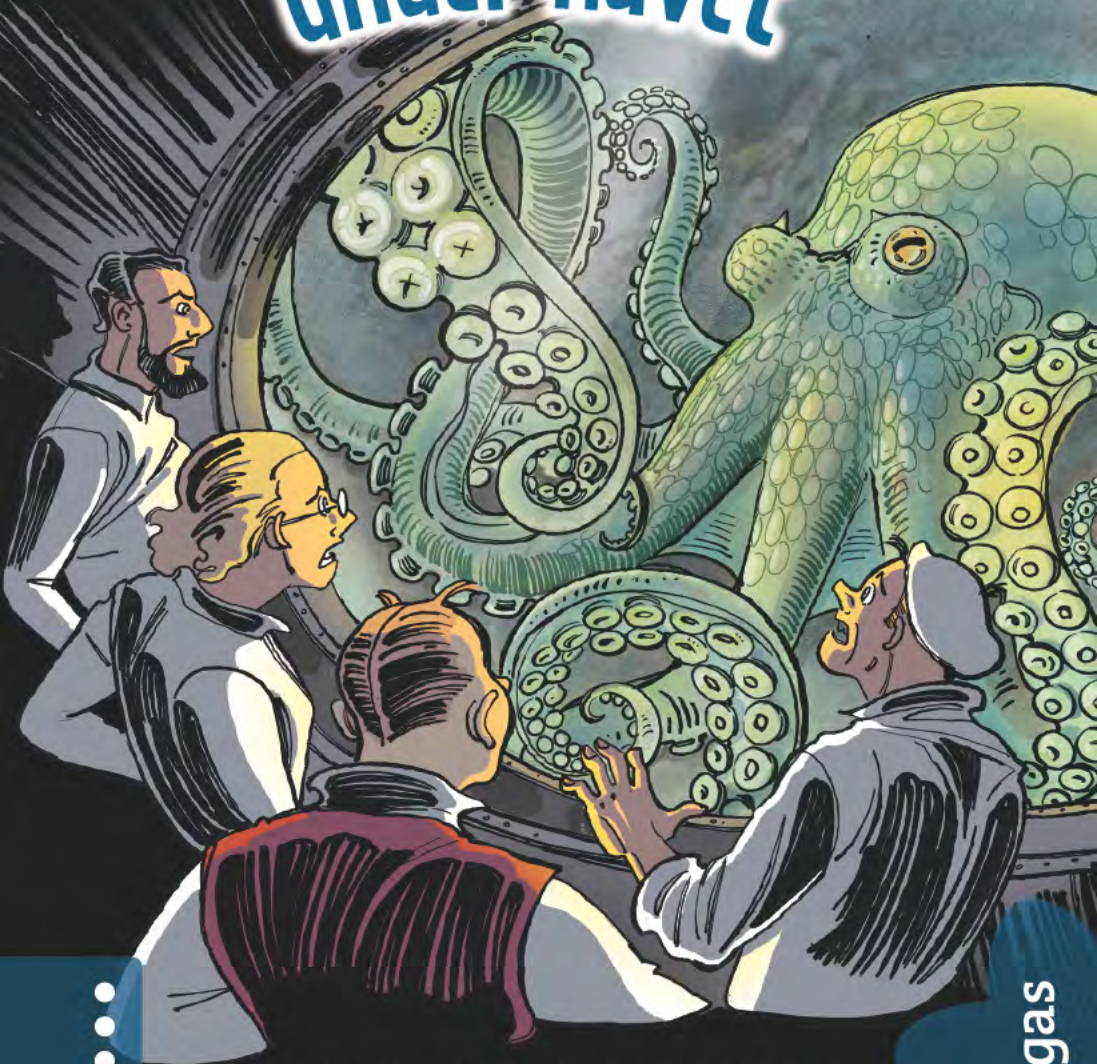

JULES VERNE

En världsomsegling under havet

ÅTERBERÄTTAD AV PETER GOTTHARDT
ILLUSTRERAD AV SUSSI BECH

Hegas

JULES VERNE

En världsomsegling under havet

ÅTERBERÄTTAD
AV PETER GOTTHARDT

ILLUSTRERAD AV
SUSSI BECH

SVENSK TEXT: CARINA GABRIELSSON EDLING

Hegas

KAPITEL 1

Är det sjöodjuret?

Frukosten var klar. Jag hade precis satt mig för att njuta av min första kopp kaffe när min betjänt Charles kom in.

Rubriken gick inte att missa. ÄR DET SJÖ-ODJURET? stod det med jättestora bokstäver över hela första sidan.

Charles hade rätt. Det var en artikel som inte kunde undgå att intressera mig.

Jag läste snabbt igenom den. Innehållet var som följer:

Den senaste tiden hade många fartyg observerat en mystisk varelse i Stilla havet. I farvattnen öster om Australien observerade kapten Baker på ångfartyget Shannon ett långsträckt, mörkt föremål som sköljdes över av vågorna. Han trodde först att det var ett grund som inte var utmärkt på sjökortet. Men efter ett tag försvann föremålet från havsytan, som om det dykt ner. Alltså måste det röra sig om en levande varelse.

Ett par dagar senare observerades varelsen 700 sjömil därifrån. Det kunde uppenbarligen röra sig med mycket hög hastighet. Flera medlemmar

ur besättningen på en amerikansk skonare såg varelsen glida förbi fartyget på relativt nära håll.

Nu är det allmänt känt att inte ens de största valarna blir längre än ungefär 30 meter. Både matrosar och officerare på skonaren var övertygade om att det var det berömda sjöodjuret som de hade sett.

Artikeln avslutades med dessa ord: *Är sjöodjurets gåta äntligen på väg att lösas? Var kommer det att observeras nästa gång? Vem får äran att ge djuret ett vetenskapligt artnamn, så att det kan få sin plats i biologiböckerna? Läsarna kan tryggt lita på att New York Times kommer att följa upp saken. Vi är först med de senaste nyheterna om sjöodjuret!*

– Finns det verkligen sjöodjur? frågade Charles, som hade läst över min axel.

– Det är en bra fråga, sa jag. Men den är inte så lätt att svara på. Det finns många berättelser om stora odjur i havet, från både antiken, medeltiden och vår egen tid. Några av dem är mer som sagor som man inte kan ta på allvar.

Men en del av dem kan mycket väl vara sanna. De kommer från sjömän som man kan lita på. De säger att de har sett ett stort, okänt djur i havet.

Och dessa kan man inte avfärda utan vidare. Världshaven täcker största delen av jordklotet, och även nu i dag, år 1867, är stora delar av dem inte utforskade. Vem vet vad som kan gömma sig i havens djup?

Men det finns minst lika många människor som betraktar sjöodjuret som skrock eller

sjömanshistorier. Och de har goda argument för att göra det: Om sjöodjur finns, varför har i så fall ingen av alla valfångarfartyg som finns fått tag i något? Och varför hittar man aldrig ett dött sjöodjur uppsköljt på stranden, så som ofta händer med döda valar och bläckfiskar? Så det kan sägas att mycket talar både för och emot sjöodjuret, avslutade jag mitt lilla föredrag.

– Vad tror ni själv? frågade Charles nyfiket.

– Jag tror att hela den här saken är glömd om ett par dagar, svarade jag. Det är inte första gången tidningarna lyfter fram sjöodjuret när de saknar idéer. De hittar snart någon annan sensation att skriva om.

Jag tog en slurk av mitt kaffe och grimaserade. Det hade blivit kallt. Jag hatar kallt kaffe!

– Nu går jag och hämtar en nybryggd kanna kaffe, erbjöd sig Charles och skyndade iväg.

Det är möjligt att läsarna kan lita på *New York Times*, tänkte jag. Men det är helt säkert att jag kan lita på Charles. Vad skulle jag göra utan honom?

KAPITEL 2

Havets hemligheter

Jag måste ju presentera mig själv. Mitt namn är Pierre Arronax. Jag är professor på Zoologiska museet i Paris. Min specialitet är fiskar, krabbor, blötdjur och musslor. Kort sagt alla de många djur som lever i havet.

Jag tröttnar aldrig på att studera dem. Och inget kan göra mig så lycklig som att upptäcka en ny art av musslor eller kräftdjur, ge den ett namn och sedan beskriva den i en vetenskaplig tidskrift.

Jag har också skrivit en bok om havets djurliv. *Oceanernas hemligheter* heter den. Jag berättar inte det här för att skryta, men den räknas som den bästa bok som finns i detta ämne.

Alltsammans kan jag tacka min farbror för. Det var han som fick mig att bli havsforskare.

Jag minns det klart och tydligt. Som tioåring var jag på besök hos honom tillsammans med min mamma och pappa. Min farbror hade seglat i många år på de sju haven och hans hem var fullt med spännande saker från hans resor: flaskskepp och gamla sjökort, torkad blåsfisk, hajtänder och vackra snäckskal.

Det fanns verkligen massor för en pojke att titta på och fantisera om!

En stor, praktfull trumpetsnäcka på hans bokhylla var det som intresserade mig mest. Jag nådde precis upp för att kunna röra vid den.

Min mamma sa genast åt mig att hålla fingrarna i styr. Men min farbror tog ner trumpetsnäckan och lade den i mina händer.

Ett okänt odjur har visat sig i världshaven!
Professor Arronax och hans betjänt reser till
Stilla havet för att lösa mysteriet.

Där blir de tillfångatagna av den gåtfulle
kapten Nemo, som tar med dem på en
fantastisk och farlig
undervattensresa.

